

Prevent daleč stran od stare slave

Na Bajti ste že lahko prebrali krajši prispevek o tem, kje bo [svoj o kariero nadaljeval Gašper Jelen](#)

(ki je za naš portal odgovarjal tudi v [mini intervjuju od A do Ž](#)

), zdaj že bivši vratar Rokometnega kluba Prevent iz Slovenj Gradca. Pogodba mu je konec letošnjega maja potekla in odločil se je, da bo svojo kariero nadaljeval v Mariboru.

Določene stvari so se v RK Prevent v zadnjem času odvijale v povsem napačno smer, saj je klub padel v veliko krizo. O tem zakaj in kako je prišlo do tega je bil Gašper pripravljen z nami spregovoriti nekaj besed - zelo odkrito in korektno.

Gašper, sezona je zaključena. Na koncu ste se s Preventom borili za najvišja mesta, saj ste igrali v ligi za prvaka (uvrstitev med prvih šest ekip). Kako bi ocenil letošnjo sezono v MIK 1. ligi?

V letošnji sezoni smo dosegli cilj, ki smo si ga zadali na začetku. Treba je poudariti, da so klub zastopali sami domači igralci. Malokdo je na začetku verjel v nas in našo končno uvrstitev, ampak večino prvenstva smo bili celo na visokem četrtem mestu. Proti koncu sezone so nas pestile poškodbe, manjkalo je tudi malce športe sreče in dosegli smo končno

šesto mesto. Kljub vsemu je to glede na trenutne razmere zelo lep uspeh.

Ste vsi domači igralci, ki ste letos branili barve Preventa, igrali tudi v mlajših selekcijah matičnega kluba? Koliko igralcev je bilo letos od drugod?

Edini okrepitvi kluba sta bila Primož Drožina in Rok Kovačič, ostali igralci smo vsi »produkt« domače rokometne šole.

Sestava prvega moštva iz domačega kadra je danes pravzaprav redkost v poklicnih ekipnih športih. Ekipe so večinoma sestavljene iz igralcev, ki prihajajo iz drugih krajev in tujih držav. Znajo gledalci ceniti domače fante ali so jim morda na koncu pomembne zgolj gole točke?

RK Prevent je v času svojih vrhunskih rezultatov le redko dajal priložnosti domačim igralcem. Edini, ki smo se res »naigrali« tudi v najboljših časih smo bili Robi Konečnik, Danijel Plešej, Dario Dumančič in jaz. Dokler je bila vrhunska ekipa na nivoju, in je seveda prinašala tudi rezultate, je bila športna hala na domačih tekmah razprodana. Nato so se pojavile denarne

Prispeval Tadej Jelen
Sreda, 17 Junij 2009 11:51

težave, ki so krojile sestavo igralskega kadra. Kar nekaj mladih igralcev na račun tujcev v klubu ni dobilo svoje prave priložnosti in so na obetavni športni poti obupali že v mladinskih vrstah. Nastala je generacijska luknja in ko so vsi tuji igralci zaradi pomanjkanja denarja odšli, so zaradi nastalih razmer tudi ostali domači igralci dobili priložnost. Zadnja sezona je gledalce vseeno vrnila v našo dvorano, saj so znali ceniti borbenost in pristop domačih igralcev. Domače tekme so bile dobro obiskane, kar nam je dajalo še dodaten motiv, saj je poseben občutek igrati pred polnimi tribunami, ki so ti ves čas v oporo.



Gledalci so videli in znali ceniti vaš vložen trud. Kaj pa uprava oz. vodstvo kluba? Slišati je bilo marsikatero govornice okoli nespametnega ravnanja in odnosa vodstva kluba. Ali je v govoricah z ulice tudi kaj resnice?

Verjetno je tudi uprava kluba znala ceniti trud in naš končni dosežek, trditi karkoli v njihovem imenu ne morem. Največji problem v klubu je zadnje čase predstavljala komunikacija med igralci in vodstvom kluba. V slačilnici smo pogrešali odkrite odnose in zaupanje med igralci in upravo. Nihče ni stopil do nas in nam čestital za zmago v garderobi. Prav tako smo pogrešali tudi ostro kritiko na naš račun ob porazih, ki jih ne bi smeli

doživeti. Na trenutke smo imeli občutek, da smo prepuščeni sami sebi. Zaradi pomanjkanja informacij, ki bi jih morali dobivati znotraj kluba, smo jih večino dobivali iz tretje roke oziroma iz ulice, saj se je marsikaj govorilo. Celotno dogajanje ni nič kaj pozitivno vplivalo na vzdušje v garderobi, saj nam je zgolj kvarilo dobro vzdušje v ekipi, ki je na začetku sezone bilo prisotno. Izplačila so zamujala tudi pri nas, ampak to se v teh težkih gospodarskih razmerah dogaja dejansko pri skoraj vseh športih. Neredno plačevanje sploh ni bil največji problem, saj se s primernim odnosom da doseči dogovor. Ampak v našem primeru se nismo mogli pogovarjati, dogovarjati z nikomer. Bili smo v veliki negotovosti, saj nismo vedeli, kdaj bo denar in če sploh bo. Manjkal je vmesni člen, ki bi igralce in vodstvo kluba nenehno ohranjal v tesni komunikaciji, ki je za normalno delovanje kluba nepogrešljiva. Te komunikacije igralci Preventa nismo bili deležni.

Denarni problemi so v času gospodarske krize razumljivi in prisotni povsod. Se je pomanjkanje komunikacije med igralci in vodstvom kazalo še kje drugje? Vam je bilo omogočeno nemoteno treniranje pod pogoji, ki se jih za uspešen trening potrebuje?

Pojavljale so se težave, ki si jih sploh ne gre predstavljati v klubu s tako tradicijo. Nekajkrat med sezono smo igralci ostali brez smole (osnovna »sestavina« za igranje rokometu, brez nje

igranje ni možno). Nismo imeli dovolj kvalitetnih žog, saj smo velikokrat trenirali s starimi in preveč obrabljenimi žogami. Najbolj smešno se mi zdi to, da sem celotno letošnjo sezono odigral z lanskim dresom, saj ga letos namreč nisem dobil. Vsako sezono so se pojavljale težave z osnovno opremo. Ne morem reči, da zaradi tega nismo mogli trenirati. Ampak so stvari, ki nas definitivno ovirajo in se tako težko osredotočimo na igranje in treniranje, kar je za dobre rezultate vsekakor potrebno. Pred začetkom spomladanskega dela prvenstva smo ostali celo brez trenerja za dopoldanske treninge, ki so izjemno pomembni. Dopoldne namreč treniramo v fitnesu in na ta način vzdržujemo fizično pripravo, brez katere ni mogoče vzdržati naporenega ritma prvenstva. V klubu se kaže tudi pomanjkanje strokovnega kadra, saj poleg trenerja in njegovega pomočnika drugih ljudi ni.

Kaj ostali igralci menijo o teh razmerah?

Igralci Preventa imamo enotno mnenje glede teh problemov. Kot sem že dejal, v klubu ni nikogar na katerega bi se lahko obrnili, da bi težave reševali sproti. Ko se začnejo težave kopičiti, jih je potem skoraj nemogoče rešiti kratkoročno. Edina oseba na katero smo se lahko obrnili je bil trener Ivan Vajdl. Vendar on ni zadolžen za reševanje takšnih problemov, niti ni to v njegovi pristojnosti.

Trenutno je sezone konec in čas je za sestavo ekipe za naslednjo sezono. Kako je s tem pri Preventu, kdo bo ostal in kdo odšel?

Odhajamo Hartman, Šimič in jaz, sta še vsaj dva igralca, ki sta zanimiva za ostale klube. To sta Janez Gams in Marko Dujmovič, ki pa imata še veljavno pogodbo s Preventom. Kar se tiče sestave ekipe je še precej stvari nejasnih, večina klubov že ima sestavljene ekipe, pri Preventu se ne ve niti, kdo bo trener.

Ivan Vajdl velja za enega boljših rokometnih strokovnjakov pri nas. Zakaj odhaja?

Iztekla se mu je pogodba in uprava mu je ni podaljšala. Za menjavo trenerja se je odločil nov predsednik kluba, Hrabro Perger. Razlog za zamenjavo se nam igralcem zdi preprosto povedano smešen. Po naših informacijah se ostali člani uprave z zamenjavo trenerja niso strinjali. Predsednik kluba je kot razlog navedel nasičenost igralcev, potrebne bi naj bile kadrovske menjave, omenjal je tudi finančne težave kluba. Nasičenost ali naveličanost igralci vsekakor zanikamo, saj smo na klub poslali dopis v katerem smo izrazili podporo bivšemu trenerju Vajdlu. Dopisa predsednik kluba ni upošteval in tako bi

naj novi trener bil znan v naslednjem tednu.

Kako bo s klubom v prihodnosti? Je res vse tako slabo kot trenutno kaže?



Mislím, da ni vse tako črno, kot se zdi na prvi pogled. Klub je trenutno v veliki krizi. Največji problem tiči znotraj kluba, v njegovem delovanju in organiziranosti, kar potrjujejo tudi odhodi igralcev. Kljub vsemu si želim, da bi se klub uredil in postavil na noge. Da bi se vrnil na vrhunski nivo, kjer je pred leti že bil. Gre vendarle za moj matični klub in mu želim vse dobro. Preteklo sredo so se zbrali bivši rokometiši Preventa, ki so tam pustili neizbrisen pečat, med njimi brata Levč, Boštjan Doberšek, Tomaž Kleč, Tettey Banfro, Ivan Gams ... Dali so jasno vedeti, da jim ni vseeno za vse kar se dogaja trenutno dogaja s klubom. Gre za spoštovanja vredno potezo, da so stopili skupaj in odšli na sestanek z upravo kluba. Upravi so dali jasno vedeti, kako bi moral biti tak klub organiziran, saj so trenutne razmere, za takšen klub kot je Prevent, sramotne. S skupnimi močmi naj bi skušali najti ustrezno rešitev za nastalo situacijo. Uprava kluba s predsednikom na čelu je po sredinem sestanku z bivšimi igralci sklenila, da se bodo ti aktivno vključili v delovanje celotnega kluba. Glede na to potezo se za prihodnost kluba ne gre bati. Zna se zgoditi, da bo naslednja sezona odločilna za

delovanje in prihodnost kluba. Veliko bo odvisno predvsem od ekipe, ki bo branila barve Preventa v naslednji sezoni.

Sam si že našel novo sredino. S kakšnimi občutki odhajaš v Maribor?

Iz Preventa odhajam s pozitivnimi občutki, potreboval sem zamenjavo okolja. Že po prvem sestanku v Mariboru sem bil zelo pozitivno presenečen, predvsem kar se tiče organiziranosti kluba. Enako lahko rečem za sestavo ekipe in tudi realno uresničljivih ciljev - za prvo sezono načrtujejo obstanek ali morda celo boj za prvaka (uvrstitev med prvih šest ekip), v naslednjih dveh ali treh sezonah si želijo sestaviti ekipo za preboj med najboljše tri ekipe v Sloveniji. Ponovno bom imel možnost sodelovanja z Bojanom Čotarjem, s katerim sva sodelovala že pri Preventu.

Si že morda že začel s pripravami na novo sezono?

Ne še. Zadnji mesec sem treniral individualno, saj mi je poškodba onemogočala normalno treniranje in tudi igranje. Konec meseca junija odhajam na testiranje v Maribor in na

podlagi testiranj bomo igralci dobili individualne programe za trening v mesecu juliju.

Poletje je že pred vrati, kam odhajaš na dopust?

Trenutno še ne vem, verjetno greva s punco Sašo ponovno v Egipt, saj nama je bilo lani tam zelo všeč. Kakšen vikend ali dva bova najbrž preživela tudi v Istri.